

Wilhelmus van Nassouwe

Tekst: A. Valerius (ca. 1575-1625),
Neder-landsche Gedenck-clanck, 1626

Stem: van Chartres

Wil - hel - mus van Nas - sou - we, Ben ick van duyt - schen bloet,
Het Va - der - lant ge - trou - we, Blijf ick tot 'sLants be - hoet,

Een Prin - ce van O - ran - jen Ben ick vry on - ver - veert,

Den Co - ninck van His - pan - jen Ick al - tyt hebb' ge - eert.

4. Lyf, goet, en al te samen
Heb ick u niet verschoont,
Myn broeders hoog van namen,
Die hebben't oock betoont.
Graef Adolf is gebleven
Te Vrieslant inden slag;
Syn siel, in 'teeuwig leven,
Verwacht den jongsten dag.	10. Niet doet my meer erbarmen
In mijn swaer ongeval
Dan datmen siet verarmen
Des Conincx Landen al.
Dat u de Spanjaerts krencken
O edel Nederlant!
Als ick dat gae bedencken,
Myn edel harte brant.
6. Mijn schilt en myn betrouwen
Zyt ghy (o God myn Heer!)
Op u soo wil ick bouwen;
Verlaet my nemmermeer:
Op dat ick vroom mach blyven,
U Dienaer t'aller tyt,
De tyranny verdryven,
Die menigh hert doorsnyt.	14. Oorlof mijn arme schapen,
Die zijt in grooten noot,
U Herder sal niet slapen,
Al lijdt ghy veel aenstoot.
Tot God wilt u begeven,
Syn heylsaem woord neemt aen,
En een vroom Christen leven:
Want 'tis hier haest gedaen.